

lange, at dette hører til en af den offentlige Arbejdsanvisnings Opgaver.

Med Hensyn til Arbejdsløshedsforsikringen syntes det, efter den foreliggende Beretning at dømme, at den tvungne Arbejdsløshedsforsikring havde Stemmningen for sig i de forskellige Lande, og det udtaltes, at en rationel Ordning af Arbejdsanvisningen maa gaa forud for Arbejdsløshedsforsikringen, samt at Organiseringen af den sidstnævnte bør ske i Tilknytning til Fagforeningerne. For Tysklands Vedkommende udtalte Dir. Zacher sig for Gennemføringen af en national Tvangsforsikring paa fagligt Grundlag og med Bidrag af Arbejdere, Arbejdsgivere, Stat og Kommune, saaledes at Ulykkesforsikringsorganerne skal udbetale Erstatningen til de uforskyldt arbejdsløse.

Som Grundlag for Arbejdsløshedsstatistikken anerkendte Generalforsamlingen tre forskellige Kilder: almindelige Arbejdsløshedstællinger, Fagforeningstællinger og Optælling hos Arbejdsgiverne af beskæftigede Arbejdere. Endelig optog Foreningen Spørgsmaalet om de internationale Arbejdervandringer paa sit Program.

A. H.

III.

Den anden internationale Arbejderbeskyttelseskonference.

Paa Opfordring af international Forening for lovordnet Arbejderbeskyttelse udsendte det schweiziske Forbundsraad den 13. Januar i Aar Indbydelse til samtlige Europas Industristater til Deltagelse i den anden internationale Arbejderbeskyttelseskonference. Konferencen, som fandt Sted i Bern i Dagene fra d. 15 - 25. September, overværedes af Repræsentanter for følgende Stater: Tyskland, Østrig, Ungarn, Belgien, Spanien, Frankrig,

lange, at dette hører til en af den offentlige Arbejdsanvisnings Opgaver.

Med Hensyn til Arbejdsløshedsforsikringen syntes det, efter den foreliggende Beretning at dømme, at den tvungne Arbejdsløshedsforsikring havde Stemmningen for sig i de forskellige Lande, og det udtaltes, at en rationel Ordning af Arbejdsanvisningen maa gaa forud for Arbejdsløshedsforsikringen, samt at Organiseringen af den sidstnævnte bør ske i Tilknytning til Fagforeningerne. For Tysklands Vedkommende udtalte Dir. Zacher sig for Gennemføringen af en national Tvangsforsikring paa fagligt Grundlag og med Bidrag af Arbejdere, Arbejdsgivere, Stat og Kommune, saaledes at Ulykkesforsikringsorganerne skal udbetale Erstatningen til de uforskyldt arbejdsløse.

Som Grundlag for Arbejdsløshedsstatistikken anerkendte Generalforsamlingen tre forskellige Kilder: almindelige Arbejdsløshedstællinger, Fagforeningstællinger og Optælling hos Arbejdsgiverne af beskæftigede Arbejdere. Endelig optog Foreningen Spørgsmaalet om de internationale Arbejdervandringer paa sit Program.

A. H.

III.

Den anden internationale Arbejderbeskyttelseskonference.

Paa Opfordring af international Forening for lovordnet Arbejderbeskyttelse udsendte det schweiziske Forbundsraad den 13. Januar i Aar Indbydelse til samtlige Europas Industristater til Deltagelse i den anden internationale Arbejderbeskyttelseskonference. Konferencen, som fandt Sted i Bern i Dagene fra d. 15 - 25. September, overværedes af Repræsentanter for følgende Stater: Tyskland, Østrig, Ungarn, Belgien, Spanien, Frankrig,

Storbritannien, det australske Statsforbund, Italien, Norge, Nederlandene, Portugal, Rusland. Danmark manglede.

Til Behandling forelaa et af det schweiziske Forbundsraad udarbejdet Forslag om international Regulering af unge Menneskers industrielle Natarbejde og om Fastsettelsen af en Maksimalarbejdsdag for voksne Kvinder og unge Mennesker — mandlige saavel som kvindelige — under 18 Aar. Med Hensyn til det første Spørgsmaal gik Forslaget ud paa at forbyde industrielt Natarbejde for alle unge Mennesker indtil det fyldte 18. Aar. Dette Forbud skulde gælde uden Undtagelse til Skolepligtens Ophør og under alle Omstændigheder indtil det fyldte 14. Aar. Den paabudte Nattehvide skulde mindst omfatte 11 paa hverandre følgende Timer og overalt omfatte Tiden fra 10 Aften til 5 Morgen. For unge Mennesker over 14 Aar skulde Dispensation kunne gives ved Driftsforstyrrelser hidrørende fra vis major, i Sæsonindustrier og ved Fabrikation af let fordærvelige Varer. For unge Mennesker over 16 Aar skulde Nattevilen tilsammen i 60 af Aarets Dage kunne begrænses til 10 Timer. Særlige Bestemmelser var truffet for Stater uden for Europa, ligesom der skulde gælde en Overgangsfrist paa 5 Aar for unge Mennesker over 16 Aar inden for Glas- og visse Dele af Metalindustrien.

Angaaende Maksimalarbejdsdagen bestemte Forslaget, at denne skulde vare 10 Timer, afbrudte af Spisetider og Hviletider, hvis Minimalvarighed skulde fastsættes ved Lov i hver enkelt Stat for sig. I Sæsonindustrier, ved Produktion af letfordærvelige Varer og ved uforudsete Driftsforstyrrelser skulde Overarbejde være tilladt (kun 1 Time daglig, 2 Timer i Løbet af 3 Dage og 60 Timer i et Kalenderaar) undtagen for unge Mennesker under 16 Aar. Overgangsbestemmelser var forbeholdt hver enkelt Industri.

Det viste sig straks under Diskussionen om Ordningen af Natarbejdet for unge Mennesker, at der aldeles ikke hos Repræsentanterne for de ledende Industristater var Stemning for at strække Forbudet mod unge Menne-

skers Natarbejde ud over det fyldte 16de Aar. Det var Tysklands Repræsentanter, som her førte an, og til dem sluttede sig Repræsentanterne for Storbritannien, Østrig, Ungarn, Belgien, Italien, Portugal og Rusland. Nederlandenes Repræsentanter foreslog 17 Aar, Norge og Holland indtog et formidlende Standpunkt, og Schweiz forbeholdt sig sit Standpunkt til senere Udvalgsforhandlinger. Kun Frankrig, Sverrig og Spanien holdt fast ved 18 Aars Grænsen. I det nedsatte Udvalg stemte for 18-Aars Grænsen kun 6 Stater, 17-Aars Grænsen forkastedes med Stemmeligbed (7 mod 7), og derefter vedtoges 16-Aars Grænsen med 12 mod 2. Hovedresultaterne er følgende:

I alle industrielle Virksomheder med flere end 10 Arbejdere er alt Natarbejde forbudt for Børn indtil 14 Aars Alderen. For unge Mennesker mellem 14 og 16 Aar er Natarbejde kun tilladt, naar Statens eller anden offentlige Interesse paakræver det samt ved ikke periodisk tilbagevendende Driftsforstyrrelser, som skyldes vis major. Forbudet mod Natarbejde for unge Mennesker mellem 14 og 16 Aar træder først i Kraft efter en Overgangstid paa 10 Aar for de ved Smelte-, Gløde- og Køleovne i Glasindustrien beskæftigede Arbejdere og i Valse- og Hammerværker, som forarbejder Jærn og Staal, for de med Ovndriften umiddelbart forbundne Arbejder. Den paabudte Nattehville skal mindst vare 11 paa hinanden følgende Timer og i alle Stater omfatte Tiden fra Kl. 10 Aften til 5 Morgen. Afbigelse herfra kan under visse Forhold finde Sted for Sten- og Brunkulsbjærgværker. I Lande, hvor Natarbejde i Bagerier er forbudt, kan den uafbrudte Nattehville forlægges til Tiden fra 9 Aften til 4 Morgen. For kvindelige Arbejdere under 16 Aar gælder ovenstaaende Regler, saafremt disse gaar ud over, hvad der er fastsat i den tidligere Overenskomst af 26. Sept. 1906. Overenskomsten træder i Kraft 2 Aar efter Protokollens Afslutning om Ratifikationsdeponeringen.

Fastsættelse af en Maksimalarbejdsdag paa 10 Timer for Kvinder og unge Mennesker under 16 Aar fik straks stærk Tilslutning, selv om baade Italien og Rusland næ-

rede store Betænkeligheder derved. Efter en indgaaende Udvalgsbehandling enedes man om følgende Grundtræk for en international Overenskomst:

I alle industrielle Virksomheder med flere end 10 Arbejdere maa den daglige Arbejdstid for Kvinder og unge Mennesker under 16 Aar ikke overstige 10 Timer eller 60 Timer i Løbet af 6 Arbejdsdage med højst $10\frac{1}{2}$ Times dagligt Arbejde. Arbejdstiden skal afbrydes af Hviletider, fastsat ved Lov i hvert enkelt Land for sig. Dog medfører Dagarbejde paa indtil 6 Timer ingen Hviletid; Arbejde udover dette Tidsrum mindst $\frac{1}{2}$ Times Hviletid i Løbet af eller umiddelbart efter de første 6 Timers Arbejde. Overarbejde er tilladt naar offentlige Interesser, Driftsforstyrrelser, Sæsonarbejde, Produktets Art (letfordærligt) og naar særlige Forhold i en Bedrift kræver det. Naar offentlige Interesser og Driftsforstyrrelser, som skyldes højere Magt, gør det nødvendigt, er der ikke fastsat nogen Begrænsning af Overarbejdstidens Længde. Ud over disse to Tilfælde kan det aldrig tillades Arbejdere eller Arbejdersker under 16 Aar at forrette Overarbejde, og for kvindelige Arbejdere over 16 Aar maa Arbejdsdagens Længde ikke overskride 12 Timer undtagen ved Fremstilling af Frugt-, Grønt- og Fiskekonserves. Antallet af Overtimer maa ikke overstige 140 i Løbet af et Aar, ved visse Fabrikationer (Teglværker, Konfektionsindustri, Frugt-, Grønt- og Fiskekonserves) ikke over 180 Timer. Overenskomsten træder i Kraft 2 Aar efter Ratifikationsdeponeringen, dog gælder for nogle Industrier, hvoraf Roesukker- og Tekstilindustrien er de vigtigste, en Frist af 7 Aar og for Stater, hvor den nuværende Arbejdstid for Kvinder og unge Mennesker er 11 Timer og derover, en Frist af 2—7 Aar, dog under Forudsætning af, at Arbejdstiden ikke overskrider 11 Timer daglig og 63 Timer ugentlig.

I Efteraaret 1914 indkalder Forbundsraadet til en diplomatisk Konference i Bern, hvor Konventionens Tekst vil blive endelig redigeret.

A. H.